

31988L0357

4.7.1988

ÚŘEDNÍ VĚSTNÍK EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

L 172/1

DRUHÁ SMĚRNICE RADY

ze dne 22. června 1988

o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se přímého pojištění jiného než životního, kterou se stanoví opatření k usnadnění účinného výkonu volného pohybu služeb a kterou se mění směrnice 73/239/EHS

(88/357/EHS)

RADA EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského hospodářského společenství, a zejména na čl. 57 odst. 2 a článek 66 této Smlouvy,

s ohledem na návrh Komise ⁽¹⁾,

ve spolupráci s Evropským parlamentem ⁽²⁾,

s ohledem na stanovisko Hospodářského a sociálního výboru ⁽³⁾,

vzhledem k tomu, že je nutné rozvinout vnitřní pojistný trh a pro dosažení tohoto cíle je žádoucí usnadnit pojišťovnám, které mají sídlo ve Společenství, poskytování služeb v členských státech, a tak umožnit pojištěným, aby se mohli obracet nejen na pojišťovny usazené v jejich zemi, nýbrž i na pojišťovny, jejichž sídlo je ve Společenství a kteří jsou usazeni v jiných členských státech;

vzhledem k tomu, že podle Smlouvy je od ukončení přechodného období v souvislosti s volným pohybem služeb zakázána jakákoli diskriminace na základě skutečnosti, že pojišťovna není usazena v členském státě, ve kterém jsou služby poskytovány; že tento zákaz diskriminace se vztahuje na služby poskytované jakoukoli provozovnou ve Společenství, ať již se jedná o sídlo podniku, agenturu nebo pobočku;

vzhledem k tomu, že z praktických důvodů je žádoucí definovat poskytování služeb s přihlédnutím jak k místu provozovny pojišťovny, tak i k místu, kde se nachází riziko; že by proto měla být rovněž přijata definice umístění rizika; že je navíc žádoucí rozlišovat mezi činnostmi vykonávanou prostřednictvím provozovny a činnostmi vykonávanou v rámci volného pohybu služeb;

vzhledem k tomu, že je žádoucí doplnit první směrnici Rady 73/239/EHS ze dne 24. července 1973 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se přístupu k činnosti v přímém pojištění jiném než životním a jejího výkonu ⁽⁴⁾, dále jen „první směrnice“, naposledy pozměněnou směrnicí 87/343/EHS ⁽⁵⁾, a to hlavně za účelem vyjasnění pravomocí a prostředků kontroly náležejících orgánům dozoru; že je také žádoucí přijmout zvláštní ustanovení týkající se přístupu k činnostem vykonávaným v rámci volného pohybu služeb, jejich výkonu a dozoru nad nimi;

vzhledem k tomu, že pojištníci, kteří s ohledem na své postavení, svůj význam nebo s ohledem na povahu rizika, které má být pojištěno, nepotřebují zvláštní ochranu ve státě, ve kterém se nachází riziko, by měli získat úplnou svobodu využití co nejširšího pojistného trhu; že je na druhou stranu třeba zaručit ostatním pojištěným přiměřenou ochranu;

vzhledem k tomu, že zájem chránit pojištěníky a nepřipustit jakékoli narušení hospodářské soutěže odůvodňuje koordinaci pravidel odpovídajících aktiv (kongruence) stanovených první směrnicí;

⁽¹⁾ Úř. věst. C 32, 12.2.1976, s. 2.

⁽²⁾ Úř. věst. C 36, 13.2.1978, s. 14, Úř. věst. C 167, 27.6.1988 a rozhodnutí ze dne 15. června 1988 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).

⁽³⁾ Úř. věst. C 204, 30.8.1976, s. 13.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 228, 16.8.1973, s. 3.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 185, 4.7.1987, s. 72.

vzhledem k tomu, že předpisy platné v členských státech, které se týkají právní úpravy pojistné smlouvy, se i nadále liší; že v souladu s pravidly, která přihlížejí ke konkrétním okolnostem, lze v určitých případech povolit svobodnou volbu práva, kterým se bude řídit pojistná smlouva, a to i jiného, než je právo státu, ve kterém se nachází riziko;

vzhledem k tomu, že oblast působnosti této směrnice by měla zahrnovat povinné pojištění, ale měla by zároveň vyžadovat, aby smlouva kryjící takové pojištění byla v souladu se zvláštními předpisy vztahujícími se na toto pojištění, jak je upravuje členský stát ukládající povinnost pojištění;

vzhledem k tomu, že ustanovení první směrnice o převodu kmene pojištění by měla být posílena a doplněna ustanoveními týkajícími se specificky převodu kmene pojistných smluv uzavřených v rámci poskytování služeb na jinou pojišťovnu;

vzhledem k tomu, že z oblasti působnosti ustanovení, která se specificky týkají volného pohybu služeb, by měla být vyloučena určitá rizika, u kterých specifická pravidla přijatá členskými státy činí uplatňování těchto ustanovení vzhledem k jejich povaze a sociálnímu dopadu nevhodné; že tato vyloučení by měla být znovu přezkoumána poté, co tato směrnice bude po určitou dobu uplatňována;

vzhledem k tomu, že v zájmu ochrany pojistníků by měla být v současném stadiu koordinace členským státům poskytnuta možnost omezit současné provozování činnosti vykonávané v rámci volného pohybu služeb a činnosti na základě svobody usazování; že žádné takové omezení nelze uplatnit tam, kde pojistníci tuto ochranu nepotřebují;

vzhledem k tomu, že přístup k činnosti a využívání zásady volného pohybu služeb by mělo podléhat postupům zaručujícím dodržování ustanovení týkajících se jak finančních záruk, tak i pojistných podmínek pojišťovnami; že tyto postupy mohou být zmírněny v případech, kdy činnost vykonávaná v rámci volného pohybu služeb se týká pojistníků, kteří s ohledem na své postavení, význam nebo s ohledem na povahu rizika, které má být pojištěno, nevyžadují zvláštní ochranu ve státě, ve kterém se nachází riziko;

vzhledem k tomu, že je nutné stanovit zvláštní spolupráci, pokud jde o volný pohyb služeb, mezi příslušnými orgány dozoru členských států a mezi těmito orgány a Komisí; že by také měla být přijata opatření pro zavedení systému sankcí, které by byly uplatňovány v případech, kdy pojišťovna poskytující služby nedodrží předpisy členského státu, ve kterém je poskytována služba;

vzhledem k tomu, že až do další koordinace by technické rezervy měly podléhat předpisům a dozoru členského státu poskytovaní služeb, pokud toto poskytování služeb zahrnuje rizika, u kterých chce členský stát přijímající příslušnou službu poskytnout zvláštní

ochranu pojistníkům; že však v případě, kdy tato snaha chránit pojistníky není odůvodněná, by technické rezervy měly i nadále podléhat předpisům a dozoru členského státu, ve kterém je usazen pojistitel;

vzhledem k tomu, že některé členské státy nezatěžují pojistné smlouvy žádným druhem nepřímého zdanění, zatímco většina států ukládá zvláštní daně a jiné druhy poplatků včetně zvláštních přírůžek určených institucím provádějícím kompenzace; že struktura a výše těchto daní a poplatků se v jednotlivých členských státech, jež je ukládají, značně liší; že je žádoucí vyhnout se situaci, kdy existující rozdíly mohou vést k narušení hospodářské soutěže v pojišťovacích službách mezi členskými státy; že až do další harmonizace je prostředkem nápravy těchto nedostatků použití daňového systému a jiných druhů poplatků členskými státy, ve kterých se nachází riziko, a že je věcí členských států, aby vytvořily metodu zabezpečující vybírání takových daní a poplatků;

vzhledem k tomu, že je žádoucí zabránit nekoordinovanému uplatňování této směrnice a směrnice Rady 78/473/EHS ze dne 30. května 1978 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se soupojištění v rámci Společenství⁽¹⁾, které by mohlo vést k existenci tří různých systémů v každém členském státě; že kritéria definující v této směrnici „velká rizika“ by tudíž měla také definovat rizika, která budou kryta podle úprav soupojištění ve Společenství;

vzhledem k tomu, že je ve smyslu článku 8c Smlouvy vhodné vzít v úvahu k rozsahu úsilí, jež budou muset vynaložit některé ekonomiky, které se liší stupněm vývoje; že je proto žádoucí uzavřít s některými členskými státy přechodná ujednání pro postupné uplatňování specifických ustanovení této směrnice, která se týkají volného pohybu služeb,

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

HLAVA I

Obecná ustanovení

Článek 1

Účelem této směrnice je:

- doplnit první směrnici 73/239/EHS;
- stanovit zvláštní ustanovení vztahující se k volnému pohybu služeb pojišťovnami a k pojistným odvětvím uvedeným ve zmíněné směrnici.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 151, 7.6.1978, s. 25.

Článek 2

Pro účely této směrnice se rozumí:

- a) „první směrnici“
směrnice 73/239/EHS;
- b) „pojišťovnou“
 - pro účely hlav I a II:
jakýkoli podnik, kterému bylo vydáno úřední povolení podle článku 6 nebo 23 první směrnice,
 - pro účely hlav III a V:
jakýkoli podnik, kterému bylo vydáno úřední povolení podle článku 6 první směrnice;
- c) „provozovnou“
sídlo, agentura nebo pobočka pojišťovny, s přihlédnutím k článku 3;
- d) „členským státem, ve kterém se nachází riziko“
 - členský stát, ve kterém se nachází majetek, pokud se pojištění vztahuje buď na budovy, nebo na budovy a jejich obsah, pokud je obsah kryt stejnou pojistnou smlouvou,
 - členský stát registrace, pokud se pojištění vztahuje na vozidla jakéhokoli typu,
 - členský stát, ve kterém pojistník uzavřel pojistnou smlouvu, pokud se jedná o pojistné smlouvy na dobu maximálně čtyř měsíců, které kryjí rizika na cestách nebo o dovolených, bez ohledu na odvětví,
 - ve všech případech, které nejsou výslovně zahrnuty v předcházejících odrážkách, členský stát, ve kterém má pojistník své obvyklé bydliště, nebo jestliže je pojistník právnickou osobou, členský stát, ve kterém se nachází provozovna, jíž se smlouva týká;
- e) „členským státem provozovny“
členský stát, ve kterém se nachází provozovna kryjící riziko;
- f) „členským státem, ve kterém jsou poskytovány služby,“
členský stát, ve kterém se nachází riziko, pokud je kryto provozovnou nacházející se v jiném členském státě.

Článek 3

Pro účely první směrnice a této směrnice se každá trvalá přítomnost pojišťovny na území členského státu pokládá za agenturu nebo pobočku, a to i v případě, kdy tato přítomnost nemá formu pobočky nebo agentury, ale je pouze kancelář vedenou vlastními zaměstnanci pojišťovny nebo osobou, která je sice nezávislá, avšak má trvalé zmocnění jednat za pojišťovnu podobným způsobem, jako by jednala agentura.

Článek 4

Pro účely této směrnice a první směrnice nezahrnují všeobecné a zvláštní podmínky pojistné smlouvy zvláštní podmínky určené k tomu, aby v jednotlivém případě vyhověly konkrétním okolnostem rizika, které má být kryto.

HLAVA II

Doplňující ustanovení k první směrnici

Článek 5

V článku 5 první směrnice se doplňuje nové písmeno, které zní:

„d) „velkými riziky“

- i) rizika zařazená do odvětví 4, 5, 6, 7, 11 a 12 bodu A přílohy;
- ii) rizika zařazená do odvětví 14 a 15 bodu A přílohy, jestliže pojistník profesionálně vykonává průmyslovou nebo obchodní činnost nebo svobodné povolání a riziko se týká této činnosti;
- iii) rizika zařazená do odvětví 8, 9, 13 a 16 bodu A přílohy, pokud pojistník překročí limity u alespoň dvou z následujících tří hledisek:

první etapa: do 31. prosince 1992:

- celková bilance: 12,4 milióny ECU,
- čistý obrat: 24 miliónu ECU,
- průměrný počet zaměstnanců během finančního roku: 500.

druhá etapa: od 1. ledna 1993:

- celková bilance: 6,2 miliónu ECU,
- čistý obrat: 12,8 miliónu ECU,
- průměrný počet zaměstnanců během finančního roku: 250.

Pokud pojistník patří do skupiny podniků, pro které se vede konsolidované účetnictví ve smyslu směrnice 83/349/EHS ⁽¹⁾, uplatňují se výše uvedená kritéria na základě konsolidovaných účtů.

Každý členský stát může doplnit kategorii uvedenou pod bodem iii) o rizika pojišťovaná profesními sdruženími, společnými podniky nebo dočasnými seskupeními.

(¹) Úř. věst. L 193, 18.7.1983, s. 1.“

Článek 6

Pro účely čl. 15 odst. 2 prvního pododstavce a článku 24 první směrnice postupují členské státy, pokud jde o pravidla týkající se odpovídajících aktiv, v souladu s přílohou k této směrnici.

Článek 7

1. Rozhodné právo pojistných smluv zmíněných v této směrnici kryjících rizika nacházející se v členských státech se určuje takto:

- a) Jestliže má pojistník své obvyklé bydliště nebo ústředí na území členského státu, ve kterém se nachází riziko, je pro pojistnou smlouvu rozhodné právo tohoto členského státu. Pokud to však právo tohoto členského státu připouští, mohou si smluvní strany zvolit právo jiného státu.
- b) Jestliže pojistník nemá své obvyklé bydliště ani ústředí v členském státě, ve kterém se nachází riziko, mohou si smluvní strany zvolit uplatnění buď práva členského státu, ve kterém se nachází riziko, nebo práva státu, ve kterém má pojistník své obvyklé sídlo nebo ústředí.
- c) Pokud pojistník vykonává obchodní nebo průmyslovou činnost nebo svobodné povolání a smlouva kryje dvě nebo více rizik spojených s těmito činnostmi nacházejících se v různých členských státech, rozšiřuje se svoboda volby rozhodného práva smlouvy i na právo těchto členských států a státu, ve kterém má pojistník své obvyklé bydliště nebo ústředí.
- d) Bez ohledu na ustanovení v písmenech b) a c), pokud členské státy zmíněné v uvedených písmenech poskytují větší svobodu volby rozhodného práva smlouvy, mohou smluvní strany této svobody využít.
- e) Bez ohledu na ustanovení v písmenech a), b) a c), pokud jsou rizika krytá smlouvou omezena na pojistné události, ke kterým dochází v jiném členském státě, než ve kterém se nachází riziko, jak je uvedeno v čl. 2 písm. d), mohou si strany vždy zvolit právo tohoto jiného státu.
- f) Pro rizika uvedená v čl. 5 písm. d) bod i) první směrnice si mohou smluvní strany zvolit kterékoli právo.
- g) Skutečností, že v případech zmíněných v písmenech a) nebo f) strany zvolily některé právo, pokud jsou všechny ostatní aspekty týkající se situace v době volby práva spojeny pouze s jedním členským státem, nesmí být dotčeno použití nutně

použitelných pravidel práva tohoto členského státu, to znamená pravidel, ze kterých právo daného státu nepřipouští odchylky ve smluvních ustanoveních.

- h) Volba práva zmíněná v předchozích případech musí být vyjádřena nebo projevена s dostatečnou určitostí podmínkami smlouvy nebo okolnostmi případu. Není-li tomu tak nebo pokud k volbě nedošlo, uplatní se na smlouvu právo státu, který je se smlouvou ze všech států zmíněných v příslušných výše uvedených ustanoveních tohoto článku v nejtěsnější spojitosti. Na oddělitelnou část smlouvy, která má s některým ze států zmíněných v těchto písmenech těsnější spojitost, může být jako výjimka použito právo tohoto jiného státu. Pokud není zjištěno něco jiného, předpokládá se, že smlouva má nejtěsnější spojitost s členským státem, ve kterém se nachází riziko.
- i) Sestává-li stát z několika územních jednotek, z nichž každá má své právní normy pro smluvní závazky, pak pro účely určení rozhodného práva podle této směrnice se každá tato jednotka pokládá za stát.

Členský stát, ve kterém různé územní jednotky mají své vlastní právní normy pro smluvní závazky, není povinen uplatňovat tuto směrnici na kolize mezi právními řády těchto jednotek.

2. Nic v tomto článku neomezuje uplatňování pravidel platných v místě sídla rozhodujícího orgánu v situaci, kdy jsou tato pravidla nutně použitelná, bez ohledu na to, kterým právem se smlouva jinak řídí.

Pokud tak stanoví právo členského státu, mohou být uplatňovány nutně použitelné právní normy členského státu, ve kterém se nachází riziko, nebo členského státu ukládajícího povinnost uzavřít pojistnou smlouvu, jestliže a nakolik podle právních předpisů těchto států musí být tyto normy použity bez ohledu na rozhodné právo smlouvy.

Jestliže smlouva pokrývá rizika nacházející se ve více než jednom členském státu, považuje se pro účely použití tohoto odstavce smlouva za složenou z více smluv, z nichž každá se týká pouze jednoho členského státu.

3. S výhradou předchozích odstavců uplatňují členské státy na pojistné smlouvy zmíněné v této směrnici své obecné zásady mezinárodního práva soukromého týkající se smluvních závazků.

Článek 8

1. Za podmínek stanovených v tomto článku mohou pojišťovny nabízet a uzavírat smlouvy o povinném pojištění v souladu s pravidly této směrnice a první směrnice.

2. Pokud členský stát ukládá povinnost uzavřít pojištění, vyhovuje smlouva této povinnosti, pouze pokud je v souladu se zvláštními předpisy ohledně tohoto pojištění, která přijal daný členský stát.

3. Pokud je v případě povinného pojištění v rozporu právo členského státu, ve kterém se nachází riziko, s právem členského státu, který ukládá povinné pojištění, je rozhodným právem právo posledně uvedeného státu.

4. a) S výhradou písmen b) a c) tohoto odstavce se čl. 7 odst. 2 třetí pododstavec použije, jestliže pojistná smlouva poskytuje krytí ve více členských státech, z nichž alespoň jeden ukládá povinnost uzavřít pojištění.

b) Členský stát, který ke dni oznámení této směrnice vyžaduje, aby každé pojišťovně usazené na jeho území byly schváleny všeobecné a zvláštní podmínky jejího povinného pojištění, může odchýlně od článků 9 a 18 rovněž požadovat, aby tyto podmínky byly schváleny i každé pojišťovně, která na jeho území nabízí takové krytí za podmínek stanovených v čl. 12 odst. 1.

c) Členský stát může odchýlně od článku 7 stanovit, že rozhodným právem pro smlouvu o povinném pojištění je právo státu, který ukládá povinnost uzavřít pojištění.

d) Pokud v členském státě, který ukládá povinnost uzavřít pojištění, musí pojistitel oznámit příslušným orgánům jakýkoli zánik krytí, může být tento zánik namítán vůči poškozeným třetím osobám pouze za podmínek stanovených právními předpisy dotyčného státu.

5. a) Každý členský stát sdělí Komisi rizika, na něž se podle jeho právních předpisů vztahuje povinné pojištění, přičemž uvede

— zvláštní předpisy týkající se tohoto pojištění,

— údaje, které musí být uvedeny v osvědčení, jež musí pojistitel vydat pojištěné osobě, pokud tento stát vyžaduje potvrzení o splnění povinnosti uzavřít pojištění. Členský stát může požadovat, aby tyto údaje obsahovaly i prohlášení pojistitele o tom, že smlouva je v souladu se zvláštními předpisy týkajícími se dotyčného pojištění.

b) Komise zveřejní údaje uvedené v písmenu a) v Úředním věstníku Evropských společenství.

c) Členský stát přijímá jako potvrzení o splnění povinnosti uzavřít pojištění osvědčení, jehož obsah je v souladu s písm. a) druhou odrážkou.

Článek 9

1. V článku 9 a čl. 11 odst. 1 první směrnice se poslední pododstavec nahrazují tímto:

„Avšak údaje uvedené v písmenech a) a b) o všeobecných a zvláštních pojistných podmínkách a sazbách pojistného se nevyžadují ohledně rizik uvedených v čl. 5 písm. d).“

2. V článcích 8 a 10 první směrnice se odstavce 3 nahrazují tímto:

„3. Tato koordinace nebrání členským státům zachovat a přijímat právní a správní předpisy týkající se zejména nutnosti, aby řidiči pracovníci měli odbornou kvalifikaci, a schvalování stanov, všeobecných a zvláštních pojistných podmínek, sazeb pojistného a všech ostatních dokladů potřebných pro obvyklý výkon dozoru.

Pokud jde o rizika uvedená v čl. 5 písm. d), nesmějí však členské státy přijímat předpisy vyžadující schvalování nebo soustavné oznamování všeobecných a zvláštních pojistných podmínek, sazeb pojistného nebo tiskopisů a jiných písemností, které pojišťovna hodlá používat při svém styku s pojistníky. Mohou požadovat pouze nesoustavné oznamování těchto podmínek a jiných dokladů, za účelem ověření dodržování právních a správních předpisů ohledně těchto rizik, přičemž tento požadavek nesmí zakládat předběžnou podmínku pro to, aby pojišťovna mohla vykonávat svou činnost.

Pokud jde o rizika uvedená v čl. 5 písm. d), smějí členské státy zachovat nebo zavádět předchozí oznamování nebo schvalování zamýšleného zvýšení pojistných sazeb pouze jako součást obecného systému kontroly cen.

Tato koordinace rovněž nebrání členským státům, aby u pojišťoven, které žádají o povolení pro odvětví 18 v bodě A přílohy nebo jim již bylo vydáno, ověřovaly jejich přímé nebo nepřímé lidské a materiální zdroje, včetně kvalifikace jejich lékařských týmů a kvality vybavení, které mají k dispozici pro plnění závazků vyplývajících z tohoto pojistného odvětví.“

Článek 10

V článku 19 první směrnice se doplňuje nový odstavec, který zní:

„3. Každý členský stát přijme veškerá nezbytná opatření, aby zajistil, že orgány příslušné pro dozor nad pojišťovnami mají

nezbytné pravomoci a prostředky pro výkon dozoru nadčinností pojišťoven usazených na jeho území, včetně činností vykonávaných mimo toto území, v souladu se směrnicemi Rady upravujícími tyto činnosti a k tomu, aby mohly zajistit, že tyto směrnice jsou dodržovány.

Tyto pravomoci a prostředky musí dozorčím orgánům umožnit zejména

- podrobně prověřovat situaci pojišťovny a veškeré její činnosti, kromě jiného pomoci
- shromažďování informací nebo vyžadování dokladů týkajících se pojišťovací činnosti,
- provádění kontrol přímo na místě v objektu pojišťovny,
- přijímat ve vztahu k pojišťovně jakákoli přiměřená a nezbytná opatření, aby její činnost byla v souladu s právními a správními předpisy, které musí v každém členském státě dodržovat, a zejména s obchodním plánem, pokud je závazný, a pro zabránění nebo odstranění jakýchkoli nesrovnalostí ohrožujících zájmy pojištěných osob,
- zajistit, aby opatření vyžadovaná dozorčími orgány byla uskutečněna v případě potřeby i vynucením, případně soudní cestou.

Členské státy mohou rovněž stanovit, že orgány dozoru mohou obdržet veškeré informace o smlouvách, které mají zprostředkovatelé.“

Článek 11

1. Článek 21 první směrnice se zrušuje.

2. Každý členský stát povolí za podmínek stanovených vnitrostátními právními předpisy pojišťovnám usazeným na jeho území převod celého nebo části kmene pojistných smluv, pro něž je dotyčný stát státem, ve kterém se nachází riziko, na přijímající subjekt usazený v uvedeném členském státě, jestliže orgány dozoru členského státu, v němž se nachází sídlo přijímajícího subjektu, potvrdí, že tento subjekt bude mít po uskutečnění převodu nezbytnou míru solventnosti.

3. Každý členský stát povolí za podmínek stanovených vnitrostátním právem pojišťovnám usazeným na jeho území převod celého nebo části kmene pojistných smluv uzavřených za podmínek uvedených v čl. 12 odst. 1 na přijímající subjekt usazený

v členském státě, ve kterém jsou služby poskytovány, jestliže orgány dozoru členského státu, ve kterém se nachází sídlo přijímajícího subjektu, osvědčí, že tato pojišťovna bude mít po uskutečnění převodu nezbytnou míru solventnosti.

4. Každý členský stát povolí za podmínek stanovených vnitrostátním právem pojišťovnám usazeným na jeho území převod celého nebo části kmene pojistných smluv uzavřených za podmínek uvedených v čl. 12 odst. 1 na přijímající subjekt usazený v uvedeném členském státě, jestliže orgány dozoru členského státu, ve kterém se nachází sídlo přijímajícího subjektu, osvědčí, že přijímající pojišťovna bude mít po uskutečnění převodu nezbytnou míru solventnosti, a jestliže v členském státě, ve kterém jsou služby poskytovány, splňuje podmínky stanovené články 13 až 16.

5. V případech uvedených v odstavcích 3 a 4 orgány dozoru členského státu, ve kterém je usazena převádějící pojišťovna, povolí převod po obdržení souhlasu od orgánů dozoru členského státu, ve kterém jsou poskytovány služby.

6. Jestliže členský stát za podmínek stanovených vnitrostátním právem povolí pojišťovnám usazeným na jeho území, aby převedly celý kmen pojistných smluv nebo jeho část na přijímající subjekt usazený v jiném členském státě, který není členským státem, ve kterém jsou poskytovány služby, zajistí, aby byly splněny následující podmínky:

- orgány dozoru členského státu, ve kterém se nachází sídlo přijímajícího subjektu, osvědčí, že tato pojišťovna bude mít po uskutečnění převodu nezbytnou míru solventnosti,
- členský stát, ve kterém je usazen přijímající subjekt, souhlasí,
- přijímající subjekt splňuje v členském státě, ve kterém jsou poskytovány služby, podmínky stanovené články 13 až 16, právo tohoto členského státu takový převod umožňuje a tento členský stát s převodem souhlasí.

7. Převod povolený v souladu s tímto článkem se za podmínek stanovených vnitrostátními právními předpisy zveřejňuje v členském státě, ve kterém se nachází riziko. Tento převod je automaticky platný vůči pojistníkům, pojištěným osobám a všem ostatním osobám majícím práva a povinnosti vzniklé z převáděných smluv.

Tímto ustanovením není dotčeno právo členských států stanovit, že pojistníci mohou smlouvu v určité lhůtě po převodu vypovědět.

HLAVA III

Zvláštní ustanovení o volném pohybu služeb**Článek 12**

1. Tato hlava se vztahuje na případy, kdy pojišťovna prostřednictvím provozovny nacházející se v členském státě kryje riziko, které se ve smyslu čl. 2 písm. d) nachází v jiném členském státě; posledně uvedený stát je pro účely této hlavy členským státem, ve kterém jsou poskytovány služby.

2. Tato hlava se nevztahuje na operace, pojišťovny a instituce, na které se nevztahuje první směrnice, ani na rizika krytá veřejnoprávními subjekty uvedenými v článku 4 uvedené směrnice.

Tato hlava se nevztahuje na pojistné smlouvy kryjící rizika zařazená pod následující čísla bodu A přílohy první směrnice:

— č. 1:

pokud jde o pracovní úrazy,

— č. 10:

vyjma odpovědnost dopravce,

— č. 12:

pokud jde o motorové čluny a lodě, které dotyčný členský stát podřizuje stejnému režimu, jaký se vztahuje na pozemní motorová vozidla ke dni oznámení této směrnice,

— č. 13:

pokud jde o odpovědnost za jaderná rizika a odpovědnost za farmaceutické výrobky,

— č. 9 a 13:

pokud jde o povinné pojištění stavebních prací.

Tyto výjimky budou přezkoumány Radou nejpozději 1. července 1998.

3. Až do koordinace uvedené v čl. 7 odst. 2 písm. c) první směrnice může Spolková republika Německo zachovat na svém území zákaz vykonávat činnost v soukromém zdravotním pojištění současně s jinými pojistnými odvětvími v rámci poskytování služeb.

Článek 13

Právní předpisy členských států stanoví, že pojišťovna usazená v členském státě může krýt na území tohoto členského státu v rámci poskytování služeb alespoň

— velká rizika tak, jak jsou definována v čl. 5 písm. d) první směrnice,

— jiná rizika než rizika uvedená v čl. 5 písm. d) první směrnice, spadající do odvětví, pro která provozovna nemá povolení.

Článek 14

Každá pojišťovna, která hodlá poskytovat služby, nejprve informuje příslušné orgány členského státu sídla a případně i členského státu provozovny, přičemž uvede členský stát nebo členské státy, na jejichž území zamýšlí poskytovat služby, a povahu rizik, která hodlá krýt.

Tyto orgány mohou požadovat poskytnutí údajů nebo dokladů zmíněných v článku 9 nebo 11 první směrnice.

Článek 15

1. S výhradou článku 16 může každý členský stát, na jehož území zamýšlí pojišťovna poskytovat služby, přístup k této činnosti podmínit úředním povolením; k tomu může vyžadovat, aby pojišťovna

a) předložila osvědčení vydané příslušnými orgány členského státu sídla potvrzující, že pro veškerou svou činnost disponuje minimální mírou solventnosti vypočítanou v souladu s články 16 a 17 první směrnice a že povolení v souladu s čl. 7 odst. 1 uvedené směrnice mu umožňuje činnost i mimo členský stát provozovny;

b) předložila osvědčení vydané příslušnými orgány členského státu provozovny s uvedením odvětví, pro která bylo pojišťovně vydáno povolení k činnosti a potvrzující, že tyto orgány nemají námitky proti tomu, aby poskytovala služby;

c) předložila obchodní plán obsahující následující údaje:

— povahu rizik, která zamýšlí krýt v členském státě, ve kterém mají být poskytovány služby,

— všeobecné a zvláštní pojistné podmínky, které hodlá používat,

— sazby pojistného, které pojišťovna zamýšlí uplatňovat pro každý druh své činnosti,

— tiskopisy a jiné písemnosti, které hodlá používat při styku s pojistníky, pokud jsou rovněž vyžadovány od již usazených pojišťoven.

2. Příslušné orgány členského státu, ve kterém mají být poskytovány služby, mohou vyžadovat, aby jim údaje uvedené v odst. 1 písm. c) byly poskytnuty v úředním jazyce dotyčného státu.

3. Příslušné orgány členského státu, ve kterém mají být poskytovány služby, mají lhůtu šesti měsíců od obdržení dokladů uvedených v odstavci 1 pro vydání nebo zamítnutí povolení, a to na základě souladu nebo nesouladu skutečností uvedených v obchodním plánu předloženém pojišťovnou s právními a správními předpisy platnými v uvedeném státě.

4. Jestliže příslušné orgány členského státu, ve kterém mají být poskytovány služby, nerozhodnou ve lhůtě stanovené v odstavci 3, považuje se to za odmítnutí povolení.

5. Každé rozhodnutí o odmítnutí vydat povolení nebo odmítnutí vydat osvědčení uvedené v odst. 1 písm. a) nebo b) musí být podrobně odůvodněno a oznámeno dotyčné pojišťovně.

6. Každý členský stát musí zajistit právo obrátit se na soud proti odmítnutí vydat povolení nebo proti odmítnutí vydat osvědčení uvedené v odst. 1 písm. a) nebo b).

Článek 16

1. Každý členský stát, na jehož území pojišťovna zamýšlí poskytovat služby při krytí rizik zmíněných v čl. 5 písm. d) první směrnice, požaduje, aby pojišťovna

- a) předložila osvědčení vydané příslušnými orgány členského státu sídla potvrzující, že pro veškerou svou činnost má minimální míru solventnosti vypočtenou v souladu s články 16 a 17 první směrnice a že povolení v souladu s čl. 7 odst. 1 zmíněné směrnice jí umožňuje činnost i mimo členský stát provozovny;
- b) předložila osvědčení vydané příslušnými orgány členského státu provozovny s uvedením odpovědí, pro které jí bylo vydáno povolení k činnosti, a potvrzující, že tyto orgány nemají námitky proti tomu, aby poskytovala služby;
- c) uvedla povahu rizik, která hodlá kryt v členském státě, ve kterém mají být poskytovány služby.

2. Každý členský stát musí zajistit právo obrátit se na soud proti odmítnutí vydat osvědčení uvedené v odst. 1 písm. a) nebo b).

3. Pojišťovna může zahájit činnost ode dne, kdy orgány členského státu, ve kterém mají být poskytovány služby, obdrží doklady uvedené v odstavci 1.

4. Tento článek se použije rovněž tehdy, jestliže členský stát, na jehož území pojišťovna hodlá poskytovat služby v krytí jiných rizik, než která jsou uvedena v čl. 5 písm. d) první směrnice, nepodmiňuje přístup k takové činnosti úředním povolením.

Článek 17

1. Jestliže pojišťovna uvedená v článku 14 hodlá pozměnit údaje zmíněné v čl. 15 odst. 1 písm. c) nebo čl. 16 odst. 1 písm. c), předloží tyto změny příslušným orgánům členského státu, ve kterém jsou poskytovány služby. Tyto změny vstupují v platnost v souladu s čl. 15 odst. 3 nebo čl. 16 odst. 3.

2. Jestliže pojišťovna uvedená v článku 14 zamýšlí rozšířit svou činnost na jiná rizika, než která jsou uvedena v čl. 5 písm. d) první směrnice, řídí se postupem stanoveným v článcích 14 a 15.

3. Jestliže pojišťovna uvedená v článku 14 zamýšlí rozšířit svou činnost na rizika uvedená v čl. 5 písm. d) první směrnice nebo čl. 16 odst. 4 této směrnice, řídí se postupem stanoveným v článcích 14 a 16.

Článek 18

1. Tato koordinace nebrání členským státům, aby si zachovaly nebo přijímaly právní a správní předpisy týkající se zvláště schvalování všeobecných a zvláštních pojistných podmínek, tiskopisů a jiných písemností užívaných ve styku s pojistníky, sazeb pojistného a všech dalších dokladů nezbytných pro běžný výkon dozoru za podmínky, že předpisy členského státu provozovny nejsou dostatečné pro dosažení potřebného stupně ochrany a že požadavky členského státu, ve kterém jsou poskytovány služby, nejsou vyšší, než je tomto ohledu nezbytné.

2. Pokud jde o rizika uvedená v čl. 5 písm. d) první směrnice, nesmějí však členské státy přijímat předpisy vyžadující předchozí schválení nebo soustavné oznamování všeobecných nebo zvláštních pojistných podmínek, sazeb pojistného, tiskopisů a jiných písemností, které pojišťovna hodlá používat při styku s pojistníky. Mohou požadovat pouze nesoustavné oznamování těchto podmínek a jiných písemností pro účely ověření toho, že jsou dodržovány právní a správní předpisy týkající se těchto rizik, přičemž tento požadavek nesmí zakládat předběžnou podmínku pro to, aby pojišťovna mohla vykonávat svou činnost.

3. Pokud jde o rizika uvedená v čl. 5 písm. d) první směrnice, mohou členské státy zachovat nebo zavádět předběžné oznamování nebo schvalování zamýšleného zvýšení pojistných sazeb pouze jako součást obecného systému kontroly cen.

Článek 19

1. Každá pojišťovna poskytující služby musí předložit příslušným orgánům členského státu, ve kterém jsou poskytovány služby,

veškeré doklady od ní vyžadované pro účely tohoto článku, pokud tak jsou povinny učinit také pojišťovny usazené v tomto státě.

2. Jestliže příslušné orgány některého členského státu zjistí, že pojišťovna poskytující služby na jeho území nedodržuje právní předpisy, které se na ni v tomto státě vztahují, vyzvou ji, aby protiprávní stav ukončila.

3. Jestliže dotyčná pojišťovna nevyhoví výzvě uvedené v odstavci 2, uvědomí o tom příslušné orgány členského státu, ve kterém jsou poskytovány služby, příslušné orgány členského státu provozovny. Orgány členského státu provozovny přijmou veškerá vhodná opatření, aby zajistily, že dotyčná pojišťovna protiprávní stav ukončí. Povahu těchto opatření sdělí orgánům členského státu, ve kterém jsou poskytovány služby.

Jestliže služby poskytují agentury nebo pobočky, mohou se příslušné orgány členského státu, ve kterém jsou poskytovány služby, též obrátit na příslušné orgány sídla pojišťovny.

4. Pokud přes opatření přijatá členským státem provozovny nebo proto, že se tato opatření ukáží nedostatečná nebo je tento členský stát nepřijme, pojišťovna nadále porušuje právní předpisy členského státu, ve kterém jsou poskytovány služby, může tento členský stát poté, co uvědomí orgány dozoru členského státu provozovny, přijmout vhodná opatření, aby zabránil dalšímu porušování právních předpisů, a pokud je to naprosto nezbytné, zabránit pojišťovně, aby na jeho území nadále uzavírala pojistné smlouvy v rámci poskytování služeb. V případě jiných rizik, než která jsou uvedena v čl. 5 písm. d) první směrnice, tato opatření zahrnují odnětí povolení uvedeného v článku 15. Členské státy zajistí, aby na jejich území bylo možné uskutečnit oznámení nezbytná pro taková opatření.

5. Předchozími ustanoveními není dotčena pravomoc členských států postihovat protiprávní jednání, ke kterým dojde na jejich území.

6. Má-li pojišťovna, která se dopustí protiprávního jednání, v členském státě, ve kterém jsou poskytovány služby, svou provozovnu nebo tam vlastní majetek, mohou orgány dozoru tohoto státu v souladu s vnitrostátními právními předpisy proti této provozovně nebo majetku uplatnit správní sankce stanovené pro takové protiprávní jednání.

7. Jakákoli opatření přijatá podle odstavců 2 až 6 zahrnující sankce nebo omezení poskytování služeb musí být řádně odůvodněna a oznámena dotyčné pojišťovně. Proti každému takovému opatření musí existovat právo obrátit se na soud členského státu, v němž toto opatření orgány přijaly.

8. Jestliže byla přijata opatření podle článku 20 první směrnice, orgány, které je přijaly, o nich uvědomí příslušné orgány členského státu, ve kterém jsou poskytovány služby, a pokud byla

přijata podle odstavců 1 a 3 uvedeného článku, přijmou veškerá nezbytná opatření k ochraně zájmů pojištěných osob.

V případě odnětí povolení podle článku 22 první směrnice jsou o tom uvědoměny příslušné orgány členského státu, ve kterém jsou poskytovány služby, a tyto orgány přijmou přiměřená opatření, aby zabránily dotyčné provozovně pokračovat na území tohoto členského státu v uzavírání pojistných smluv v rámci poskytování služeb.

9. Každé dva roky podá Komise Radě zprávu shrnující podle jednotlivých členských států počet a druh případů, kdy byla oznámena rozhodnutí o odmítnutí vydat povolení podle článku 15 nebo kdy byla přijata opatření podle odstavce 4. Členské státy přitom spolupracují s Komisí tím, že jí poskytují potřebné údaje pro tuto zprávu.

Článek 20

V případě likvidace pojišťovny musí být závazky vyplývající ze smluv uzavřených při poskytování služeb uspokojovány stejným způsobem jako závazky, které vyplývají z jiných pojistných smluv této pojišťovny, bez rozdílů založených na státní příslušnosti pojištěných nebo osob oprávněných k pojistnému plnění.

Článek 21

1. Pokud je pojištění nabízeno v rámci poskytování služeb, musí být pojistník před uzavřením jakéhokoli závazku uvědoměn o tom, ve kterém členském státě se nachází sídlo, agentura nebo pobočka, se kterou má být smlouva uzavřena.

Každý doklad vydaný pojistníkovi musí obsahovat údaje uvedené v prvním pododstavci.

Povinnosti stanovené v prvních dvou pododstavcích se nevztahují na rizika uvedená v čl. 5 písm. d) první směrnice.

2. Smlouva nebo jakýkoli jiný doklad poskytující krytí spolu s nabídkou pojištění, pokud je pro navrhovatele závazná, musí uvádět adresu pojišťovací provozovny, která poskytuje krytí, a adresu sídla.

Článek 22

1. Každá provozovna musí svému orgánu dozoru sdělit výši předepsaného pojistného nesníženého o zajištění z pojišťovacích operací uskutečněných v rámci poskytování služeb, rozčleněnou

podle členských států a skupin odvětví. Skupiny odvětví se stanoví takto:

- úraz a nemoc (1 a 2),
- požár a jiné škody na majetku (8 a 9),
- letecké pojištění, námořní pojištění, pojištění dopravních prostředků a pojištění přepravy zboží (3, 4, 5, 6, 7, 11 a 12),
- obecná občanskoprávní odpovědnost (13)
- úvěr a záruka (kauce) (14 a 15),
- ostatní odvětví (16, 17 a 18).

Orgán dozoru každého členského státu tyto údaje sdělí orgánům dozoru všech členských států, ve kterých jsou poskytovány služby.

2. Jestliže provozovna v některém členském státě získá z operací uvedených v odst. 1 prvním pododstavci souhrn pojistného nesníženého o zajištění vyšší než 2 500 000 ECU, musí vést pojistně technický účet obsahující položky uvedené v příloze 2A nebo 2B, rozčleněný podle odvětví pro uvedený členský stát.

Jestliže však pojišťovna se všemi svými provozovnami získá v některém členském státě z operací uvedených v odst. 1 prvním pododstavci souhrn pojistného nesníženého o zajištění vyšší než 2 500 000 ECU, mohou orgány dozoru členského státu, ve kterém jsou poskytovány služby, požádat orgány dozoru členského státu sídla, aby v budoucnosti pojistně technický účet vztahující se k operacím uskutečněným na jeho území vedla každá jednotlivá provozovna dotýčné pojišťovny.

Pojistně technický účet uvedený v prvním nebo druhém pododstavci tohoto odstavce předává orgán dozoru členského státu provozovny orgánu dozoru členského státu, ve kterém jsou poskytovány služby, na jeho žádost.

Článek 23

1. Jestliže je poskytování služeb podmíněno povolením členského státu, ve kterém jsou poskytovány služby, podléhá stanovení výše technických rezerv týkajících se příslušných smluv až do další harmonizace dozoru tohoto členského státu v souladu s pravidly, která stanoví, a nejsou-li taková pravidla, v souladu s praxí obvyklou v uvedeném členském státě. Krytí těchto rezerv přiměřenými a odpovídajícími aktivy a umístění těchto aktiv podléhá dozoru uvedeného členského státu podle jeho pravidel nebo zvyklostí.

2. Ve všech ostatních případech podléhá stanovení výše technických rezerv a jejich krytí přiměřenými a odpovídajícími aktivy

a umístění těchto aktiv dozoru členského státu provozovny podle jeho pravidel nebo praxe.

3. Členský stát provozovny zajistí, aby technické rezervy vztahující se ke všem smlouvám, které pojišťovna uzavře prostřednictvím dotýčné provozovny, byly dostatečné a byly kryté přiměřenými a odpovídajícími aktivy.

4. V případě uvedeném v odstavci 1 si členský stát provozovny a členský stát, ve kterém jsou poskytovány služby, vzájemně sdělují všechny informace nezbytné pro plnění jejich povinností podle odstavců 1 a 3.

Článek 24

Touto směrnici není dotčeno právo členských států požadovat, aby pojišťovny, které na jejich území vykonávají činnost v rámci poskytování služeb, byly členy a účastnily se za stejných podmínek jako pojišťovny, jimž vydal povolení tento stát, jakéhokoli režimu, který má za účel zaručit pojistná plnění pojistníkům a poškozeným třetím osobám.

Článek 25

Aniž je dotčena jakákoli další harmonizace, podléhá každá pojistná smlouva uzavřená v rámci poskytování služeb výlučně nepřímým daním a poplatkům daňové povahy z pojistného v členském státě, ve kterém se nachází riziko ve smyslu čl. 2 písm. d), a v případě Španělska také zákonem stanoveným přírážkám ve prospěch španělského sdružení „Consorcio de Compensación de Seguros“, aby mohlo plnit své funkce týkající se náhrady škod vzniklých z mimořádných událostí, ke kterým došlo v tomto členském státě.

Odchylně od čl. 2 písm. d) první odrážky a pro účely tohoto článku se stanoví, že movitý majetek umístěný v nemovitosti nacházející se na území členského státu, s výjimkou přepravovaného zboží, se považuje za riziko nacházející se v tomto členském státě, a to i tehdy, jestliže nemovitost a její obsah nejsou kryty stejnou pojistnou smlouvou.

Rozhodným právem, kterým se řídí smlouva podle článku 7, není dotčen použitelný daňový režim.

S výhradou další harmonizace uplatňuje každý členský stát na pojišťovny, které na jeho území poskytují služby, vlastní vnitrostátní předpisy týkající se opatření k zabezpečení výběru nepřímých daní a poplatků daňové povahy splatných podle prvního pododstavce.

Článek 26

1. Formou soupojištění ve Společenství ve smyslu směrnice 78/473/EHS mohou být kryta rizika vymezená v čl. 5 písm. d) první směrnice.

2. Ustanovení této směrnice týkající se rizik vymezených v čl. 5 písm. d) první směrnice se vztahují na vedoucího pojistitele.

soupojištěním ve Společenství ve smyslu směrnice 78/473/EHS, pokládají rizika, která převýší spodní hranice uvedené v odst. 1 bodu iii) tohoto článku.

HLAVA IV

Přechodná ustanovení

Článek 27

1. Na Řecko, Irsko, Španělsko a Portugalsko se vztahují tato přechodná opatření:

- i) Do 31. prosince 1992 mohou na všechna rizika uplatňovat jiný režim, než který je stanoven pro rizika uvedená v čl. 5 písm. d) první směrnice;
- ii) Od 1. ledna 1993 do 31. prosince 1994 se uplatní na velká rizika režim uvedený v první směrnici v čl. 5 písm. d) bodech i) a ii); na rizika uvedená v bodě iii) zmíněného čl. 5 písm. d) stanoví uvedené členské státy spodní hranice pro jejich použití;

iii) Španělsko

- Od 1. ledna 1995 do 31. prosince 1996 se použijí spodní hranice první etapy uvedené v čl. 5 písm. d) bodu iii) první směrnice,
- Od 1. ledna 1997 se použijí spodní hranice druhé etapy.

Portugalsko, Irsko a Řecko

- Od 1. ledna 1995 do 31. prosince 1998 se použijí spodní hranice první etapy uvedené v čl. 5 písm. d) bodu iii) první směrnice,
- Od 1. ledna 1999 se použijí spodní hranice druhé etapy.

Odchylka povolená od 1. ledna 1995 se vztahuje pouze na smlouvy kryjící rizika zařazená do odvětví 8, 9, 13 a 16, umístěná výhradně v jednom ze čtyř členských států, na které se přechodná ustanovení vztahují.

2. Do 31. prosince 1994 se čl. 26 odst. 1 této směrnice nepoužije na rizika, která se nacházejí ve čtyřech členských státech uvedených v tomto článku. Po přechodné období od 1. ledna 1995 se za rizika uvedená v čl. 5 písm. d) bodu iii) první směrnice, která se nacházejí v těchto členských státech a jsou způsobilá pro krytí

HLAVA V

Závěrečná ustanovení

Článek 28

Komise a příslušné orgány členských států úzce spolupracují za účelem usnadnění dozoru nad přímým pojištěním v rámci Společenství.

Každý členský stát uvědomí Komisi o všech větších potížích vzniklých uplatňováním této směrnice, kromě jiného všech potíží vzniklých v případech, kdy členský stát zjistí mimořádný přesun činnosti v pojišťovnictví na úkor pojišťoven usazených na jeho území a ve prospěch poboček a agentur umístěných v těsné blízkosti za jeho hranicemi.

Komise a příslušné orgány dotyčných členských států tyto potíže co nejdříve prošetří za účelem nalezení vhodného řešení.

Jestliže to bude nutné, podá Komise Radě vhodné návrhy.

Článek 29

Komise podává Radě pravidelné zprávy o rozvoji pojistného trhu za podmínek volného pohybu služeb, první z nich k 1. červenci 1993.

Článek 30

Pokud tato směrnice odkazuje na ECU, je jeho směnná hodnota v národních měnách, která se má používat od 31. prosince každého roku, protihodnota z posledního dne předcházejícího měsíce října, pro který jsou k dispozici směnné hodnoty ECU ve všech měnách Společenství.

Článek 2 směrnice 76/580/EHS ⁽¹⁾ se použije pouze na články 3, 16 a 17 první směrnice.

Článek 31

Každých pět let Rada na základě návrhu Komise přezkoumává a v případě nutnosti mění částky uvedené v této směrnici v ECU,

⁽¹⁾ Úř. věst. L 189, 13.9.1976, s. 13.

přičemž bere v úvahu vývoj hospodářské a měnové situace ve Společenství.

Článek 32

Členské státy změní své vnitrostátní předpisy tak, aby byly v souladu s touto směrnicí, do 18 měsíců ode dne jejího oznámení ⁽¹⁾ a neprodleně o tom uvědomí Komisi.

Předpisy pozměněné v souladu s tímto článkem se použijí ve lhůtě 24 měsíců ode dne oznámení této směrnice.

Článek 33

Po oznámení této směrnice členské státy zajistí, aby byly Komisi

sděleny znění hlavních ustanovení právních a správních předpisů, která přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 34

Nedílnou součástí této směrnice je příloha.

Článek 35

Tato směrnice je určena členským státům.

V Lucemburku dne 22. června 1988.

Za Radu

předseda

M. BANGEMANN

⁽¹⁾ Tato směrnice byla oznámena členským státům dne 30. června 1988.

PŘÍLOHA I

PRAVIDLA TÝKAJÍCÍ SE ODPOVÍDAJÍCÍCH AKTIV

Měna, ve které jsou splatné závazky pojistitele, se určuje podle následujících pravidel:

1. V případech, kdy je krytí poskytnuté smlouvou vyjádřeno v konkrétní měně, považují se závazky pojistitele za splatné v této měně.
2. V případech, kdy krytí poskytnuté smlouvou není vyjádřeno v žádné měně, považují se závazky pojistitele za splatné v měně země, ve které se nachází riziko. Pojistitel však může zvolit měnu, ve které je vyjádřeno pojistné, pokud existují oprávněné důvody pro takovou volbu.
Může tomu tak být, jestliže se v době, kdy je uzavírána smlouva, jeví pravděpodobným, že pojistné plnění bude poskytnuto v měně pojistného, a nikoli v měně země, ve které se nachází riziko.
3. Členské státy mohou pojistiteli povolit, aby za měnu, ve které musí poskytnout krytí, považoval buď tu, kterou použije podle svých získaných zkušeností, nebo při nedostatku takových zkušeností měnu země, v níž je usazen,
 - pro smlouvy kryjící rizika zařazená do odvětví 4, 5, 6, 7, 11, 12 a 13 (pouze občanskoprávní odpovědnost výrobců) a
 - pro smlouvy kryjící rizika zařazená do jiných odvětví, kde v souladu s povahou rizik má být plnění poskytnuto v jiné měně než té, která by vyplývala z použití výše uvedených postupů.
4. Pokud byla pojistiteli oznámena pojistná událost a je splatná v určité měně odlišné od měny vyplývající z použití výše uvedených postupů, považují se závazky pojistitele za splatné v uvedené měně, a zejména v měně, která byla pro vyplacení náhrady pojistitelem určena soudním rozhodnutím nebo dohodou pojistitele s pojištěným.
5. Pokud je pojistná událost ohodnocena v měně, která je pojistiteli známa předem, ale je odlišná od měny vyplývající z použití výše uvedených postupů, mohou pojistitelé považovat své závazky za splatné v této měně.
6. Členské státy mohou povolit pojišťovnám, aby nekryly své technické rezervy odpovídajícími aktivy, pokud by použití výše uvedených postupů vedlo k tomu, že by byla pojišťovna — ať se jedná o sídlo nebo pobočku tato částka povinná, aby vyhověla zásadě odpovídajícího krytí, držet v určité měně aktiva, jejichž výše by nepřesahovala 7 % aktiv existujících v jiných měnách.
Avšak
 - a) v případě, že odpovídající aktiva technických rezerv mají být v řeckých drachmách, irských librách a portugalských escudos, nesmí překročit tato částka
 - 1 milión ECU během přechodného období končícího 31. prosincem 1992,
 - 2 milióny ECU od 1. ledna 1993 do 31. prosince 1998;
 - b) v případě, že odpovídající aktiva technických rezerv mají být v belgických francích, lucemburských francích a španělských pesetách, nesmí tato částka překročit 2 milióny ECU během přechodného období končícího 31. prosincem 1996.
Od konce přechodných období stanovených v písmenech a) a b) se na tyto měny vztahuje obecný režim, pokud Rada nerozhodne jinak.
7. Členské státy mohou rozhodnout, že nebudou vyžadovat, aby pojišťovny — ať se jedná o sídlo nebo pobočky — splnily zásadu odpovídajícího krytí tam, kde jsou závazky splatné v jiné měně, než je měna jednoho z členských států Společenství, pokud jsou investice v této měně regulované, pokud měna podléhá omezení v převodech nebo pokud z podobných důvodů není vhodná pro krytí technických rezerv.
8. Členské státy mohou rozhodnout, že nebudou od pojišťoven — ať se jedná o sídlo nebo pobočky — požadovat, aby držely odpovídající aktiva na krytí částky nepřesahující 20 % jejich závazků v jedné konkrétní měně.
Nicméně celková aktiva ve všech měnách dohromady se musí alespoň rovnat celkovým závazkům ve všech měnách dohromady.
9. Každý členský stát může stanovit, že pokud podle předcházejících postupů musí být závazek pokryt aktivy, která jsou vyjádřena v měně některého členského státu, je tento požadavek také považován za splněný, pokud do 50 % aktiv je vyjádřeno v ECU.

PŘÍLOHA 2A

Pojistně technický účet

1. Celkové hrubé zasloužené pojistné
 2. Celkové náklady na pojistná plnění
 3. Náklady na provize
 4. Hrubý pojistně technický výsledek
-

PŘÍLOHA 2B

Pojistně technický účet

1. Hrubé pojistné za poslední pojistný rok
 2. Hrubá částka pojistného plnění v posledním pojistném roce (včetně rezervy na konci pojistného roku)
 3. Náklady na provize
 4. Hrubý pojistně technický výsledek
-